

Herfstkleuren,

Ons uitstapje zit erop. En we vallen meteen met onze neus in nieuwe boter! Wolfje zingt zijn loopse vriendinnen toe. Sinds Debbie heeft hij de smaak te pakken. Het arme dier eet er niet meer van. Als dat nou Teazle was..... Maar die geniet juist van alles wat Wolf weer laat staan en zoniet van al wat per ongeluk op het aanrecht ligt binnen bereik. Zo ook 8 van de 10 voor ons bedoelde gehaktballen. Wel sociaal, zo hadden wij ook ieder nog 1 bal. Verder een half pond kaas.....

De eerste dagen zijn nog prachtig. We zijn druk met onze planten. Proberen van alles te stekken: buxus, trompetbloemen en hortensia's.

Er zijn weer nieuwe plannen voor verbetering in en om het huis. De WC in de opkamer wordt vergroot en er komt een fonteintje. De rest van de opkamer wordt ook betegeld en geveerd en wordt hondenkamer.

We zetten de palen voor een nieuw hek. Zodat de honden niet meteen het voorterrein op kunnen. Want nu piept vooral de kleine overal langs. Dus ook de nodige ritjes naar de brico met aanhangers vol tegels en gipsplaten. En daarna zullen de deuren die vroeger voor de gîte zaten vermaakt worden voor de schuur.

De paddestoelen zijn weer fraai en heel andere soorten dan vorig jaar. De foto linksboven lijkt meer of ik een wat schimmelig oud brood gefotografeerd heb, maar dat is niet zo. Het is een heuse paddestoel onder aan een boomstronk.

Onze Wolf heeft zijn werk goed gedaan. De kleine Debbie is inderdaad drachtig en van minimaal 4 pups (met de echo kun je nooit zien hoeveel het er zijn). Ze heeft op 6 oktober al een behoorlijk buikje!

Boven onze kort geschoren heggen komt de zon op. De wolken kleuren prachtig rood. De schapen zijn allemaal weer thuis en “Onze Fons” is alweer druk aan het werk. Er loopt al een aantal blauw gestempelde dames in de wei. De Grues komen weer over op weg naar het zuiden. De herfst is echt begonnen. De laatste ootjes zijn verkocht, waarvan nog 4 voor de fok. Dus het nederlandse bonte schaap rukt langzaam op in Frankrijk!

De koolmezen zijn druk met het vernietigen van wespennesten; blijkbaar op weg naar larven:

Hier een nest van de papierwesp met 4 etages. Enorm knap gemaakt.

Halverwege de maand slaat het weer om. We hebben waterkou. We bezoeken een plantenmarkt in Apremont sur Allier. De standhouders zijn waarschijnlijk wel wat gewend. Maar 2 dagen stilstaan is ze aan te zien. De markt is ondanks de kou fantastisch. Specialisten op allerlei gebied. Mensen die bijvoorbeeld alleen maar varianten lelies of hortensia's hebben, maar ook anderen met van alles. Ten opzichte van wat we meestal zien een chique markt. Na afloop trakteren we onszelf op een kop warme chocolademelk. En als echte hollanders willen we er graag een stuk taart bij. Maar we komen niet verder dan brioche met jam. Wel heel smakelijk.

Ook wordt de koe weer neergelaten van het dak van de kerk. De toeristen zijn vertrokken en de legende kan weer voor een winter de kast in.

Zoals gezegd is ook de jacht weer losgebarsten. Ook het eerste zwijnen slachtoffer heeft zich weer gemeld: een fox met een gemene gleeer op de ribbenkast.

We raken zonder diesel en benzine door de staking over de prepensioenleeftijd. Hier gaan ze van 60 naar 62 jaar (met uitzondering van parlementariers, die mogen al op hun 50ste met vol behoud van salaris). De raffinaderijen staken en worden stilgelegd. De brandstof die er nog is, wordt niet meer uitgereden en als men het al zou proberen worden de wagens onderweg gestopt. De diepvries zit nu dan ook maar wat voller dan anders. Want straks kunnen de winkels ook niet meer bevoorrad worden. We zullen zien hoe lang het duurt. Niet dat er veel mee gewonnen zal worden. Alleen de kleine ondernemers die het al moeilijk hadden krijgen nu nog een tikje na. Gelukkig heeft mijn baas een voorraad diesel onder zijn huis zodat mijn gasten toch nog de grens met België halen en ik, als ik werk, kan blijven rijden.

De nieuwe overbuurman begint ook met het weide onderhoud en daarbij hoort het snoeien van de heggen. De muur van groen die er al jaren stond is neergehaald. Vanuit huis kijken we nu ook ver de ruimte in. We kunnen nu uit huis de zwijnen en reeën zien scharrelen. Hij wil er een paar jaar mais op zetten want er groeit nu meer onkruid dan gras. Maar ook voor zulk soort wijzigingen heb je toestemming nodig.

De eerste echte vorst: het is min 5. Gelukkig heb ik net mijn citroenbomen binnen. Maar de bananenboom heeft het moeilijk. Al de stekjes wonen tijdelijk op de keukentafel. Het is ook de dag dat de buurman de koeien en kalveren heeft gescheiden. De hele nacht horen we ze naar elkaar roepen. En dan zitten wij nog op afstand. Na 2 dagen wordt het rustiger.

Eind oktober is het toilet klaar, van een ruimtetje waar je met recht je kont niet kon keren tot een (al zeg ik het zelf) fraai toilet. Mijn familie klaagt al dat ze elke verbouwfoto te zien krijgen en ook dit keer is dat het geval.

Helaas voor de haan is 3 x scheepsrecht. Op 28 oktober vind ik alleen nog wat veren en lopen mijn hennetjes alleen te scharrelen. Geen vrolijk gekukel meer. Dus of de vos nogmaals is gepasseerd??? We zullen het nooit weten. Gelukkig hebben we vrienden die nog wel een haantje over hebben.

De laatste dagen van oktober passen we op Debbie, de vriendin van Wolf. Haar baas moet naar een beurs en er is geen andere oppas. Ze is tonnetje rond. De eerste dag kijkt ze nog met heimwee naar het hek waardoor de baas is verdwenen. Maar de dag erna eet ze smakelijk van de verwen hapjes van oma, en kunnen we ook haar rustig los laten scharrelen. We babyzitten dus op babies die nog binnen zitten. Op 31 oktober is het zover. Nadat ik een kartonnen huis voor haar heb gemaakt verstopt ze zich, helaas krijgt ze het niet zelf voor elkaar en haal ik de pups met de keizersnede. Een prachtig 6-tal, 3 teefjes en 3 reutjes. Terwijl moeder uit haar narcose ontwaakt kijkt vader op de bankleuning toe en luistert naar alle piepgeluiden.

Zo is het een computerdagje geworden i.p.v. een tegeldag. Want het arme dier konden we toch ook niet alleen laten tobben.

Groeten uit het huis met de elf honden,

Nol en Koos